

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 426

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 iunie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 130 din 16 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu completările și modificările ulterioare	2-3
Decizia nr. 140 din 30 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 ³⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001	4-6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
580. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în administrarea Centrului European de Cultură din Sinaia	6-7
582. — Hotărâre privind acordarea cetățeniei române unei persoane	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
227. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind inventarul european al substanțelor existente puse pe piață — IESCE	7
615/118. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 865/195/2001 privind aprobarea prețurilor și stabilirea tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr.130**

din 16 aprilie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40
din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu completările și modificările ulterioare**

Nicolae Popa — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Constantin Doldur — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Ioan Vida — judecător
 Cristina Nicoară — procuror
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu completările și modificările ulterioare, excepție ridicată de Maricel Păcuraru în Dosarul nr. 11.234/2001 al Judecătoria Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că asupra constituționalității dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 78/2001 și prin Decizia nr. 33/2002, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale. În concluzie, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că aceste dispoziții nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu prevăd nici un fel de privilegii sau discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 8 noiembrie 2001, Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu completările și modificările ulterioare**, excepție ridicată de Maricel Păcuraru în Dosarul nr. 11.234/2001 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că infracțiunea de fals intelectual, prevăzută în art. 289 din Codul penal, se săvârșește asupra unui înscris oficial, care nu poate emana sau aparține, așa cum prevede art. 150 alin. 2 din Codul penal, decât unei unități publice, în sensul prevederilor art. 145 din Codul penal. Or, o societate comercială, cum este aceea la care autorul excepției era administrator, nu poate emite înscrisuri oficiale. De aceea — susține autorul excepției — fapta de care el este învinuit nu poate fi numită fals intelectual și încadrată în art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, ci, eventual, devine aplicabil art. 290 din Codul penal privitor la falsul în înscrisuri sub semnătură privată. Textul art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, contravine, în opinia autorului

excepției, prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece instituie o răspundere în condițiile art. 289 din Codul penal pentru fapte care, în mod obișnuit, atrag răspunderea în condițiile art. 290 din Codul penal, inegalitatea de tratament juridic fiind evidentă.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, Judecătoria Galați apreciază că aceasta este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 40 din Legea nr. 82/1991 nu pot fi considerate ca fiind discriminatorii și inechitabile, întrucât nu instituie privilegii pentru anumiți subiecți activi care ar fi exonerati de răspundere penală și nici nu stabilește, în mod discriminatoriu, răspunderea penală doar pentru o parte dintre aceștia în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de textul de lege criticat.

Conform art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate în cauză.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, nu sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece nu disting între funcționarii care fac cu știință înregistrări inexacte sau omit cu știință înregistrări în contabilitate, cu consecințele prevăzute în textul incriminator, indiferent dacă documentele emană de la autoritățile publice sau de la agenții economici privați. Art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, incriminează o modalitate specifică de fals intelectual, subiect al infracțiunii putând fi orice persoană, fără să se prevadă o calitate anume, elementele constitutive fiind prevăzute în legea specială, iar în ceea ce privește pedeapsa se face trimitere la art. 289 din Codul penal privitor la infracțiunea de fals intelectual.

Guvernul apreciază că dispozițiile art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu completările și modificările ulterioare, se înscriu în cadrul reglementărilor legislative destinate să prevină evaziunea fiscală, să asigure disciplina financiar-contabilă, înregistrarea în evidențele tuturor regiilor autonome, societăților comerciale, instituțiilor și ale altor persoane juridice, în mod corect, a veniturilor și cheltuielilor. Întrucât art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, nu introduce privilegii sau discriminări, se consideră că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Președintele Senatului nu a trimis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 20 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul conținut: *„Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii.”*

Textul art. 289 din Codul penal, privitor la infracțiunea de fals intelectual, la care fac trimitere dispozițiile art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, este următorul: *„Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”*

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia menționează că a mai ridicat aceeași excepție și în Dosarul nr. 1.138/P/2001 al Tribunalului Galați care, prin Încheierea din 10 septembrie 2001, a sesizat Curtea Constituțională în vederea soluționării excepției.

Examinând motivele invocate de autorul excepției, precum și dispozițiile legale criticate, Curtea constată că a fost sesizată, într-adevăr, prin Încheierea din 10 septembrie 2001 a Tribunalului Galați — Secția penală, în Dosarul nr. 1.138/P/2001, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, cu o motivare identică, formulată de același autor al excepției, Maricel Păcuraru, sesizare care a făcut obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 379C/2001. Excepția a fost soluționată prin Decizia

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), precum și al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu completările și modificările ulterioare, excepție ridicată de Maricel Păcuraru în Dosarul nr. 11.234/2001 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 140

din 30 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19³⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19³⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, excepție ridicată de Banca Comercială „Ion Țiriac” — S.A. din București în Dosarul nr. 9.463/2001 al Judecătoriei Sectorului 1 al Municipiului București.

La apelul nominal răspunde Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, reprezentată de avocatele Elena Petre Bălănescu, Lucia Căpușan și Liliana Șerban. Lipsește Banca Comercială „Ion Țiriac” — S.A. din București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, prin reprezentanții săi, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens consideră că stabilirea unui regim preferențial pentru valorificarea dreptului corespunzător creanțelor preluate la datoria publică internă ca urmare a cesiunii de către bănci a creanțelor neperformante, metodele și procedurile speciale prevăzute inclusiv pentru executarea silită a titlurilor deținute de A.V.A.B. nu pot aduce atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Creanțele neperformante preluate la datoria publică și valorificate de A.V.A.B. au un privilegiu legal general față de creanțele altor creditori, determinat de faptul că, potrivit legii, sumele astfel obținute din valorificare constituie venituri publice, destinate diminuării datoriei publice. În subsidiar se apreciază că excepția are un caracter exclusiv dilatoriu, de natură să tergiverseze soluționarea cauzei. De asemenea, se arată că excepția poate fi considerată inadmisibilă întrucât soluționarea cauzei nu depinde de textul de lege criticat, deoarece obiectul cererii îl constituie o contestație la executare, în sensul art. 399 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (1), (2) și (7) privind garantarea dreptului de proprietate și ocrotirea în mod egal a proprietății private și nici celor ale art. 49 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 9.463/2001, **Judecătoria Sectorului 1 al**

Municipiului București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19³⁵ din Legea nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor, excepție ridicată de Banca Comercială „Ion Țiriac” — S.A. din București cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (1), (2) și (7) privind protecția proprietății private, precum și celor ale art. 49 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În opinia autorului excepției creditorul ipotecar (în speță, Banca Comercială „Ion Țiriac” — S.A.) este lipsit de posibilitatea de a-și exercita dreptul de a executa imobilul ce face obiectul ipotecii, deși a făcut toate demersurile pentru ca dreptul său să fie înregistrat și conservat în condițiile legii. De asemenea, autorul excepției consideră că textul de lege criticat permite să se execute o creanță ulterioară a A.V.A.B. (care s-a substituit creditorului de rang II, Bancorex), înaintea creanței aparținând creditorului de rang I (Banca Comercială „Ion Țiriac” — S.A.), care a acordat creditul în conformitate cu prevederile legale. Astfel creditorii nu beneficiază în mod egal de protecția proprietății, ceea ce echivalează, în opinia autorului excepției, cu o expropriere fără despăgubire. Se invocă în susținerea excepției de neconstituționalitate jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cazul *Neutrich contra Franței*.

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece instituirea ordinii de preferință pentru satisfacerea creanțelor este justificată de natura creanței privilegiate, și anume o creanță neperformantă preluată la datoria publică.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel se apreciază că „instituirea unei ordini de preferință pentru satisfacerea creanțelor bancare, dată de existența unei situații speciale, nu poate aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate sau ocrotirea în mod egal a proprietății private, deoarece, în cadrul unei executări silite, creditorul invocă doar un drept de creanță ce urmează a fi satisfăcut prin executare silită, iar nu un drept de proprietate asupra bunului urmărit”. De asemenea, se consideră că textul de lege criticat nu aduce atingere nici art. 49 din Constituție referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât „nu este vorba de vreo restrângere”, ci doar de situația în care, „între doi creditori, unul are un privilegiu general în privința creanțelor preluate la datoria publică, privilegiu dat de natura deosebită a creanței privilegiate”.

Guvernul apreciază, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În legătură cu dispozițiile

legale criticate se apreciază că acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, deoarece, în concordanță cu cerințele art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, privind obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economico-financiară, legiuitorul a stabilit ca fiind prioritară executarea creanțelor „preluate la datoria publică în raport cu alte creanțe, măsura venind în întâmpinarea dispozițiilor constituționale referitoare la primordialitatea interesului public“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, deși atât autorul excepției de neconstituționalitate, cât și instanța de judecată, în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, au reținut că sunt criticate dispozițiile art. 19³⁵ din Legea nr. 409/2001, în realitate acest articol este cuprins în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001. În consecință, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19³⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 15 decembrie 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 19 iulie 2001. Acest text de lege are următorul cuprins: *„Dreptul corespunzător creanței preluate la datoria publică se execută înaintea oricărui alt drept, indiferent de natura acestuia sau de data la care a fost constituit, cu excepția salariilor și a altor privilegii legale.“*

În susținerea excepției autorul acesteia a invocat încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 41 alin. (1), (2) și (7): *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor. [...]

(7) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.“

— Art. 49: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“

De asemenea, s-a invocat și încălcarea următoarelor dispoziții din acte internaționale:

— Art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.“*

— Art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: *„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că preluarea la datoria publică a unor creanțe bancare neperformante este de natură să constituie o justificare suficientă pentru instituirea unor reguli speciale privind executarea silită. Aceasta deoarece există o strânsă legătură între datoria publică și bugetul de stat (după cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000). În aceste condiții și în considerarea prevederilor constituționale ale art. 134 alin. (2) lit. b), potrivit cărora statul are obligația de a asigura protejarea interesului național în activitatea economico-financiară, se reține ca fiind prioritară executarea creanțelor preluate la datoria publică în raport cu alte creanțe. Această exigență nu ar putea fi însă respectată dacă statul nu ar fi creditor privilegiat. Așa fiind, se constată că dispozițiile legale criticate, reglementând în cadrul executării silite ordinea de preferință a creditorilor urmăritori, nu pot să aducă atingere art. 41 alin. (1), (2) și (7) din Constituție, referitoare la garantarea dreptului de proprietate și ocrotirea în mod egal a proprietății private.

În ceea ce privește susținerea că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 49, Curtea constată că textul de lege considerat ca fiind neconstituțional, prin raportare la art. 49 din Constituție, excede sferei de reglementare a textului constituțional menționat, deoarece restrângerea, în înțelesul art. 49, privește exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți cetățenești. Or, în speță este vorba de drepturi de natură civilă.

În sfârșit, Curtea mai constată că dispozițiile din actele internaționale invocate nu sunt relevante pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate, deoarece nu se poate reține nici o legătură între conținutul acestor documente internaționale și textul de lege criticat de autorul excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19³⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, excepție ridicată de Banca Comercială „Ion Țiriac” — S.A. din București în Dosarul nr. 9.463/2001 al Judecătorei Sectorului 1 al Municipiului București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în administrarea Centrului European de Cultură din Sinaia

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului, împreună cu bunurile și cu terenul aferent, proprietate publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în administrarea Centrului European de Cultură din Sinaia, instituție publică în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la valoarea de inventar a imobilului de la data transmiterii.

Art. 3. — Patrimoniul Ministerului Culturii și Cultelor se diminuează cu valoarea de inventar a imobilului de la data transmiterii, iar patrimoniul Centrului European de Cultură din Sinaia se majorează în mod corespunzător cu aceeași valoare.

Art. 4. — Personalul care deservește imobilul prevăzut la art. 1 va fi preluat de Centrul European de Cultură din Sinaia, instituție publică în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, și se consideră transferat. Acesta va fi atestat pe post pe baza examinării profesionale efectuate în scopul evaluării aptitudinilor și competenței necesare îndeplinirii noilor atribuții.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu
p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

București, 13 iunie 2002.
Nr. 580.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului, proprietate publică a statului, care se transmite
din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în administrarea Centrului European de Cultură Sinaia

Denumirea imobilului care se transmite	Adresa imobilului care se transmite	Caracteristicile		Valoarea	
		imobilului	terenului aferent	de inventar (mii lei)	amortizată (mii lei)
Vila 13 „Cerbul“	Orașul Sinaia, zona Cumpătul, județul Prahova	Suprafața construită = 179,60 m ² Suprafața desfășurată = 684,70 m ²	Suprafața = 524,42 m ²	95.133,60	6.060,30

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea cetățeniei române unei persoane

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română numitului localitatea Zărnești, județul Buzău, România, fiul lui Dumitru și Necula Ion, apatrid, născut la data de 14 octombrie 1955 în Maria, cu domiciliul actual în localitatea Zărnești, județul Buzău.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat
Ministru de interne,
Ioan Rus

București, 13 iunie 2002.
Nr. 582.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind inventarul european al substanțelor existente puse pe piață — IESCE

Ministrul industriei și resurselor,
având în vedere Programul național de armonizare legislativă, care în capitolul „Libera circulație a mărfurilor“ include preluarea directivelor din domeniul substanțelor chimice periculoase și adaptarea la progresul tehnic al reglementărilor existente,

în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată și modificată prin Legea nr. 451/2001,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările ulterioare,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă inventarul european al substanțelor existente puse pe piață — IESCE, prezentat în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Anexa la care se face referire în art. 1 se procură de la Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 13 iunie 2002.
Nr. 227.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
 AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
 ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE
 Nr. 615 din 10 iunie 2002

AGENȚIA NAȚIONALĂ
 PENTRU RESURSE MINERALE
 Nr. 118 din 12 iunie 2002

O R D I N

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 865/195/2001 privind aprobarea prețurilor și stabilirea tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

în temeiul prevederilor art. 53 alin. (1) lit. b) și alin. (3) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 60/2000 privind reglementarea activităților din sectorul gazelor naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 463/2001, precum și ale art. 8 alin. 3 din Legea petrolului nr. 134/1995, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2002,

având în vedere prevederile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, precum și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
 emit prezentul ordin.

Art. 1. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 865/195/2001 privind aprobarea prețurilor și stabilirea tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 18 decembrie 2001, se modifică și se completează după cum urmează:

— **La articolul 2, litera b) va avea următorul cuprins:**

„b) tarifele pentru serviciile de înmagazinare a gazelor naturale în depozitele subterane operate de Societatea Națională de Gaze Naturale «Romgaz» — S.A. Mediaș, pentru un ciclu complet de injecție și extracție a gazelor naturale — conform anexei la prezentul ordin.“

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare
 în Domeniul Gazelor Naturale,
Mihail Ciocodeică

Art. 2. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale și operatorii licențiați din sectorul gazelor naturale vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 15 zile de la data publicării lui.

Art. 4. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 865/195/2001 va fi republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

p. Președintele Agenției Naționale
 pentru Resurse Minerale,
Gicu Boroși

ANEXĂ

T A R I F E L E R E G L E M E N T A T E

**pentru serviciile de înmagazinare a gazelor naturale în depozitele subterane operate de Societatea Națională de Gaze
 Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș, pentru un ciclu complet de injecție și extracție**

Denumirea depozitului subteran	Tarifele pentru serviciile de înmagazinare a gazelor naturale, pentru un ciclu complet de injecție și extracție
Cetatea de Baltă	638.057 lei/1.000 m ³
Sărmășel	968.333 lei/1.000 m ³
Târgu Mureș	845.471 lei/1.000 m ³
Urziceni	522.788 lei/1.000 m ³
Bilciurești	441.025 lei/1.000 m ³
Bălăceanca	845.972 lei/1.000 m ³
Ghercești	433.287 lei/1.000 m ³

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
 E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro